

B i l a g.

Udenrigsministeriet.

Kjøbenhavn, den 18de Januar 1893.

Under 17de f. M. har det ærede Udvalg af Udenrigsministeriet udbedt sig forskellige Oplysninger vedrørende Konsulatvæsenet, og skal Udenrigsministeriet til Beparelse af de fremsatte Spørgsmaal ikke undlade at meddele følgende:

ad 1. Saafremt der ved danske „consules missi“ skal forstaaes Embedsmænd, der have dansk Indfødsret, lønnes af den kongelige Regering og udsendes af samme til et fremmed Land for der at varetage danske Handels- og Skibsfartsinteresser med Forpligtelse til ikke at drive Handelsforretninger eller anden borgerlig Næring i det fremmede Land, har Danmark kun een saadan Konsularembudsmand, nemlig den kongelige Gesandt i Washington, der med denne Post forener Stillingen som kongelig Generalkonsul, uden dog at være særlig lønnet som saadan. Vel er den nuværende Ihændehaver af det kongelige Konsulat i Rom i Besiddelse af dansk Indfødsret, ligesom Konsulen af den danske Statskasse oppebærer et Gehalt af 2,200 Kr. aarligt og, saa vidt vides, ikke driver borgerlig Næring; men han kan dog ikke betragtes som consul missus i den Forstand, da der ingen Nødvendighed er for, at den, der beklæder Embedet, har dansk Indfødsret, og da Konsulen ingen Forpligtelse har til at afholde sig fra at drive Handels- eller anden borgerlig Næring.

Det samme gælder om den diplomatiske Agent og Generalkonsul for Egypten i Alexandria, Vikonte Zogheb, der vel ikke har dansk Indfødsret, men heller ikke er Undersaat af det Land, hvori han er ansat, og som, skønt han ikke er lønnet af den danske Regering, dog er udnævnt til denne Post under udtrykkeligt Hensyn til, at han ikke driver nogen Art af Handel eller borgerlig Næring. I Konstantinopel og i Tanger, paa hvilke Steder Danmark tidligere var repræsenteret af udsendte Generalkonsuler, blivde danske Handels- og Skibsfartsinteresser for Tiden varetagne af fremmede, der henhøre til Kategorien af consules missi, nemlig henholdsvis af den fungerende svensk-norske Generalkonsul og af den brittiske befuldmægtigede Minister i Marokko, ligesom i flere kinesiske Havne vare Interesser ere lagte i Hænderne paa de derværende udsendte brittiske Konsularembudsmand. Endelig turde det være det ærede Udvalg bekendt, at der paa Udenrigsministeriets Konsulatkonto er optaget et Beløb af 6,000 Kr. aarligt til Varetagelse af vore konsulære Interesser i Sina; men de Forsøg, der ere gjorte af Udenrigsministeriet for at tilvejebringe en fællesrepræsentation for de 3 skandinaviske Lande ved en udsendt Generalkonsul i Shanghai, ere hidtil blevne resultatløse.